

[Povlsen.]

tigste Krav, man kan stille til en Stat, indenfor hvis Grænser der findes nationale Mindretal, er jo, at der gennem Skolevæsenet ydes Mindretallene Adgang til at faa deres Børn oplært i deres Modersmaal og paa deres folkelige kulturelle Grundlag. Det er det afgørende Krav, og heroverfor maa de andre Krav fra forskellige Mindretal, religiøse eller andre, i Virkeligheden vige, og det gælder altsaa ogsaa med Hensyn til Statsstøtte. Jeg synes derfor, at selv om man ikke yder saa megen Statsstøtte til de andre private Skoler heroppe i det øvrige Land, kan man udmærket godt yde det til de tyske private Skoler Nord for Grænsen.

Det er for øvrigt et Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var inde paa, at man ordnede hele det tyske Skolevæsen paa Grundlag af Privat-skoleordningen. Jeg tror, man vilde stille det danske Skolevæsen langt mere frit, hvis man gennemførte denne Ordning, og at man langt lettere vilde kunne imødekomme alle virkelig berettigede Krav fra tysk Side, saa jeg mener i hvert Tilfælde, at man skal underkaste dette Spørgsmaal en meget alvorlig Undersøgelse i det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har jo ikke ment at ville eller at kunne gaa til dette, men har ment, at han burde nøjes med at stille Forslag om nogle ret uvæsentlige Ændringer i den bestaaende Skoleordning udover dette forhøjede Tilskud til Privatskolen. Dette, at det ærede Medlem kun naar til at stille Forslag om — synes jeg — ret uvæsentlige Ændringer, er for mig et Vidnesbyrd om, at den Skoleordning, som er dernede, er god, og at den i Virkeligheden viser al mulig, al berettiget Hensyntagen til de tyske Mindretal.

Det første Krav, det ærede Medlem stiller med Hensyn til de bestaaende Forhold, er jo, at der oprettes særlige Skolekommissioner baade for de offentlige Skoler med tysk Undervisningssprog og de private tyske Skoler, og da jeg er en Tilhænger af, at der oprettes særlige Skolekommissioner for hver enkelt Skole, kan jeg selvfølgelig ikke have noget som helst principielt at indvende imod, hvad det ærede Medlem Hr. Schmidt foreslaar her. Jeg synes ikke, det er helt rigtigt, naar den højtærede Undervisningsminister anfører, at der heroppe i det gamle Land dog ikke er særlige Skolekommissioner for de private Skoler. Ja, det er naturligvis rigtigt, at der ikke er saadanne, men det er jo lige saa sikkert, at baade Un-

dervisningsminister Appel og Undervisningsminister Nina Bang stillede Forslag om, at der skulde oprettes særlige Skolekommissioner for de private Skoler, og i det Udvalg, som behandlede det Forslag, var der Enighed om, at saadan burde det være. Derfor synes jeg ogsaa meget godt, man kunde gaa til at indføre det nede i Sønderjylland; de Vanskeligheder, der ligger for i saa Henseende, er dog vist ikke større, end at det er muligt at overvinde dem.

Saa ønsker det ærede Medlem Hr. Schmidt, at Lærerne ved de tysksprogede Folkeskoler skal have Uddannelse paa tyske Lærestalter. Her er jeg helt enig med den højtærede Undervisningsminister. Jeg tror i Virkeligheden, det vilde stille de tyske Mindretal ugunstigere, hvis man gennemførte dette. Nu er Regelen den — og det bør selvfølgelig være Regelen — at Lærere, der ansættes ved den offentlige Skole i Danmark, skal have dansk Læreruddannelse, men der kan dispenseres til Fordel for Lærere med tysk Uddannelse ved de Skoler, der har tysk Undervisningssprog. Altsaa, man har i Virkeligheden her Adgang til at faa Lærere af begge Slags, og jeg tror ærligt talt, at de paagældende Skolekredse er bedst tjent med dette.

Saa ønsker det ærede Medlem Hr. Schmidt, at en Bestemmelse, som i den gældende Lov kun er en *Kan*-Bestemmelse, skulde gaa over til at blive en *Skal*-Bestemmelse, idet det ærede Medlem ikke bryder sig meget om disse saakaldte „kan“-Bestemmelser, de fører ikke til Resultater. Han ønsker, det skal være saadan, at hvor der ikke findes nogen Folkeskole med tysk Undervisningssprog, skal tyske Forældre have Ret til at sende deres Børn til den nærmeste Skole med tysk Undervisningssprog, uanset om den ligger i den paagældende Kommune eller ej, og den paagældende Kommune skal have Pligt til at tage imod disse Børn. Det er naturligvis et Forhold, som kan tages under Overvejelse, og dertil skal vi fra vor Side være fuldt villige.

Hvad angaar det Forslag, der stilles under d, maa jeg sige, at jeg er fuldt ud enig med den højtærede Undervisningsminister i, at som det staar der, er det ganske umuligt at gennemføre, men det har det ærede Medlem Hr. Schmidt jo ogsaa selv set. Naar der i en 5-klasse Skole maaske er to Elever i hver Klasse, der ønsker Undervisning i Tysk — jeg gaar selvfølgelig ud fra, at „tysk Undervisning“ betyder Undervisning i Tysk, i Virkeligheden betyder det jo noget andet, men det skal